

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΚΑΤΥΡΕΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑ.

ΕΤΟΣ Β.

ΑΡΙΘ. 53

Συνδρομή υποχρεωτική ετησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΛΟΥΡΜΟΥΖΙΩ: εἰς Λεμεσό.

Editor S. LOURMOUZIOS LYMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἡ ὄργα θὰ φανερωθᾶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

6, ΜΑΡΤΙΟΥ 1885.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ Τῶν ΠΡΑΞΕΩΝ τοῦ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ.

Κατὰ τὸ ὀκταήμερον τοῦτο τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον ἐψήφισε τὸ τῆς Κυβερνήσεως νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου τοῦ ἀφορῶντος τὰ ἐν τοῖς λιμέσι τῆς Κύπρου ἀποβαθρικὰ τέλη» ἀνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως.—Ἐπίσης δὲ καὶ τὸ «περὶ ὁδοῦ Λεμεσσοῦ» νομοσχέδιον μετὰ τινῶν τροποποιήσεων γενομένων ὑπὸ τῶν αἰρετῶν μελῶν.—Ἐψηφίσθη ἐπίσης τὸ τῆς Κυβερνήσεως «περὶ Δημοτικῶν Συμβουλιῶν» νομοσχέδιον.—Τὸ τοῦ Ἀγ. Κιτίου νομοσχέδιον «περὶ δεκάτης τῶν οἴνων» ἐψηφίσθη κατόπιν μεγάλης πάλης ὑπὸ τῶν Κυβερνητικῶν μελῶν.—Τῇ προτάσει τῆς Κυβερνήσεως ἐψηφίσθησαν 500 λίραι αἰτινες νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἔξοδα πρὸς ἀποστολὴν προϊόντων τῆς Κύπρου εἰς τὴν ἔνθεσιν ἣτις θὰ λάβῃ χώραν ἐν Λονδίῳ κατὰ τὸ 1885—1886, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐνστάσεως.—Ἐπίσης ἐξελέχθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Περισιάνη, Μαληκίδου, Πασχάλη καὶ Ρασιήτ ἐφένδη ὅπως συσκεφθῇ μετὰ τοῦ ἀρχιδικαστοῦ κ. Πόδιλ περὶ τοῦ τῆς Κυβερνήσεως νομοσχεδίου «περὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων».—Ἦδη συζητεῖται τὸ «περὶ ἀγροφυλάκων νομοσχεδίων».

Φίλε Συντάκτα!

Μεγάλως ἐλοπήθην ὅτι ἐν τῷ προη-

γουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ, ἐν ἀγνοίᾳ φαίνεται τῶν πιστῶν εἰκόνων τῶν πραγμάτων, ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τι καταπτόμενον ἐνὸς τῶν ἀντιπροσώπων Λεμεσσοῦ—Παφου ἐντίμου κ. Δ. Πιερίδου.

Τακτικώτατος τυγχάνων ἀκροατῆς τοῦ Νομοθετικοῦ δύνامي νὰ εἶπω ὅτι ὁ κ. Δ. Πιερίδης ὤφειλεν ἐξ ἀνάγκης νὰ λάβῃ τὴν πορείαν ἐκείνην ἐν τῇ περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσει ὅπως μὴ ναυαγήσωσι νομοσχέδια ἐξ ὧν ἡ νῆσος θὰ ὠφελήθῃ βεβαίως μεγάλως, καὶ ἐπειδὴ πᾶν ἐμπόδιον ἐν τῇ ψηφίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἐπέφερε τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καθότι ὁ Ἀρμοστής δὲν θὰ ἐπέτρεπε τοῦτο, οὔτε τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀγ. Κιτίου μακρὰν ἀναβολὴν, ἅτε μὴ δυναμένης τῆς διοικητικῆς μηχανῆς νὰ ἐξυκολουθήσῃ λειτουργίῃ, ὡς τοῦτο εὐκόλως οἴκοθεν νοεῖται. Ὁ κ. Δ. Πιερίδης ὑπεστήριξε καὶ ὑποστηρίζει τὴν ἰδέαν, ὅτι δὲν ἐθεώρει ὡς λυσιτελεῖ τὴν ἀπὸ τοῦ τμήματος τῶν Μηχανικῶν γενομένην ἔκπτωσιν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διατείνεται ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκλείψῃ διὰ μιᾶς τὸσον προσωπικὸν ἐν ὧρα μάλιστα καθ' ἣν τὸ Συμβούλιον ἐψήφισε λιμένα ἐν Κυρηναίᾳ, ὁδοὺς ἐν Λεμεσσοῦ καὶ ἄλλα δημόσια ἔργα. Πρῶτινε δὲ τροποποιήσιν τὴν ὅποιαν δυστυχῶς δὲν εἶδεν υἱοθετημένην.

Ἴδού λοιπὸν πράγματι ποιοὶ λόγοι ἠνάγκασαν τὸν κ. Δ. Πιερίδην κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν νὰ πράξῃ ὡς ἔπρα-

ξεν ὅπως προληφθῇ κίνδυνος ὅστις θὰ εἶχε λίαν δυσάρεστους συνεπελάς διὰ τὸν τόπον· πολλάκις μάλιστα εἶπεν ὅτι μετὰ δισταγμοῦ ἔβλεπε τὴν ἐλάττωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξ ἧς τὸ Κυπριακὸν ταμεῖον οὐδεμίαν θὰ προσεπορίζετο πραγματικὴν ὠφέλειαν. Μετὰ τὸν διευκρινισμὸν λοιπὸν τῶν πραγμάτων δύναμαι νὰ προσθέσω ὅτι τὰς κρίσεις ταύτας τοῦ κ. Δ. Πιερίδου ἠσπάσθη μεγάλη μερὶς ἀξιότιμων συμπολιτῶν μας καὶ τινὰ ἀκόμη τῶν αἰρετῶν μελῶν τῶν ψηφισάντων κατὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, τινὰς τῶν ὁποίων ἠκούσαμεν λέγοντας ὅτι ἡ νῆσος ὀφείλει οὐ μικρὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν γηραιὸν καὶ σεβάσμιον τοῦτον ἄνδρα τὸν ἀπολαύοντα εὐρωπαϊκῆς ὑπολήψεως ὡς ἀντιπροσωπεύσαντα τὸν τόπον ἐν περιστάσει δεινῆς καὶ δρόπαν ἢ ἀντιπροσωπεῖα ἦτο τι λίαν κινδυνώδες καὶ τρομακτικόν, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ἀπειδειλᾶσεν ἀπέναντι τοῦ καλοῦ τῆς Πατρίδος τοῦ.

Ὁ ἐν Λευκωσίᾳ ἡμέτερος
ἀνταποκριτής.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ.

Ὁ Ἄρης, φαίνεται, προσέχει καὶ ἀκροάζεται τί περὶ αὐτοῦ λαλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι. Ἀναγνώσας εἰς πολλὰς ἐφημερίδας ὅτι παρὰ τὸ ἰδιωμὲν του, ὡς θεοῦ τοῦ πολέμου, κατὰ τὰ ἔτος τοῦτο τοῦ ὁποίου ἄρχει, θεμελιούται ἐλονέν καὶ βασιλεύσει ἡ εἰρήνη, ἀνα-

γνώσας δὲ φαίνεται καὶ τὴν προσβολὴν ἣν κατ' αὐτοῦ εἶχεν ἡ "Σάλπιγξ" ὅτι "ἐξέμαθε τὴν τέχνην τοῦ πολέμου καὶ πρὸς τιμωρίαν τοῦ θεοῦ τὸν διέταξε νὰ συμμαχήσῃ τοῖς ἰσχυροῖς τῆς γῆς πρὸς καταστροφὴν τῶν ἀδυνάτων", ἰδὼν λέγομεν ταῦτα πάντα καὶ θυμωθεὶς ἤρπασε τὴν φερέτραν, τὴν ἀσπίδα, καὶ τὸν θώρακα, καὶ καταγίνεται δραστηρίως νὰ εἰσῆ τὸ τῆς εἰρήνης οἰκοδόμημα.

Εἶπομεν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ὅτι τὸ δακτυλοῦδι τοῦ Κοζάκου κατὶ ἀνακατώνει ἐκεῖ εἰς τὰ Ἀγγλορωσικὰ σύνορα τῶν Ἰνδιῶν. Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις οἱ Ρῶσοι προχωροῦν ἐντὸς τοῦ Ἀφγανιστάν, οἱ δὲ Ἄγγλοι τοὺς φωνάζουν μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμένων τῶν νὰ σταθοῦν, ἀλλ' οἱ χαχαλοὶ παίζουν τὸν κωφόν. Ἐπὶ τέλους ἠναγκάσθη ἡ Ἀγγλία νὰ τῆς εἴπῃ ἢ νὰ σταματήσῃ ἢ θὰ τὴν κάμη τ έ τ τ ε . Φοβούμεθα ὅτι μέσα ἔς ἐκεῖνο τὸ Ἀφγανιστάν θὰ δοθοῦν διάφοροι μικροὶ καὶ μεγάλοι χοροὶ μετὰ καὶ ἀνευ προσωπίδων, τὰ δ' ἐξοδα τοῦ χροῦ ἐξάπαντος θὰ τὰ κάμη ἐπὶ τέλους ὁ ἀσθενής. Ἡ Ἀγγλία δραστηρίως ἐργάζεται διὰ τὴν ἐκστρατείαν αὐτὴν ἢ ὅποια πιστεύω ἀρκετὰ θὰ τῆς κουστίσῃ. Ἦτως ὅμως θαυματουργήσῃ καὶ πάλιν ἡ διπλωματία καὶ ἀπαλλαχθῶσιν αἱ δυνάμεις αὐταὶ τοιαύτης ἐκστρατείας καταστρεπτικῆς.

Ἄδεται ὅτι ὁ Αὐτοκρατορικός Πρίγκηψ τῆς Αὐτροουγγαρίας Ροδόλφος καὶ ἡ Πριγκηπέσσα Στεφάνια, μετὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχώρησίν των ἐνθα φιλοξενηθήσονται ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ὑπὸ τῶν Α. Α. Μ. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας, ἐπισκεφθήσονται κατόπιν τὴν Ρόδον, Κύπρον καὶ Βηρυτόν, ὑπόθεν διευθυνθήσονται εἰς Κάτταρον καὶ ἐκεῖθεν ἐπανακάμψουσιν εἰς Αὐστρίαν.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἀπεφάνθη ὁ Γλάδστιν, ἐπερωτηθεὶς περὶ τῆς ἰταλικῆς ἐκστρατείας κατὰ τὴν Ἐρυθρὰν, ὅτι ἡ Ἰταλία εἶναι ἀνεξάρτητος δύναμις, μὴ χρήζουσα τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἀγγλίας ὑπὲρ τῶν μέτρων, ἅτινα κρίνει ἀναγκαῖα. Αἱ πρὸς τὴν Ἰταλίαν σχέσεις εἶναι ἐγκαρδιώταται, δὲν ὑφίσταται ὅμως συμμαχία τις, οὐδὲ σχέδιον συμπράξεως ἐν Σουδάν.—Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων συνεζητήθη ἡ ψήφος τῆς μομφῆς. Ὁ μαρκήσιος Σαλισβούριος εἶπεν ὅτι, ἐὰν τὸ κοινοβούλιον δὲν ἀνατρέψῃ τὴν κυβέρνησιν, ἡ Ἀγγλία θὰ δρέψῃ ἕνεκός καὶ ὄλεθρον. Οἱ ὑπουργοὶ Νόρθβρουκ καὶ Δέρβυς ὑπερήσπισαν τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ «Χρόνος» καίπερ καταδικάζων αὐ

στηρῶς τὴν πολιτικὴν τοῦ ὑπουργείου, ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Νόρθκοτ δὲν ἐφάνη κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς Βουλῆς ἴσως πρὸς τὸ μέγεθος τῶν περιστάσεων, ἀποφαίνεται δ' ὅτι ἡ λύσις πρέπει νὰ προέλθῃ ἐξ αὐτῶν τῶν τάξεων τοῦ φιλελευθέρου κόμματος. Πράγματι πολλὰ καταβάλλονται προσπάθειαι, ὅπως τὸ ἐνεστὸς ὑπουργεῖον ἀναμορφωθῇ, παραιτουμένου οἰκειοθελῶς τοῦ Γλάδστιν, ὡς κατάλληλος δὲ πρωτοπουργὸς ὑπαδεικνύεται ὁ Γώσσην.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Μετὰ πλείστης ὄσης εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα ἐκ τῆς κάτωθεν ἐπιστολῆς ὅτι ἐν τῇ κωμοπόλει Κυθραία συνέστη παρθεναγωγεῖον ὑπὸ τὰς διδασκαλίσας Κ. Κ. Δέσποιναν Χ' Λουκά καὶ Ξένην πρωτοπαπᾶ Ζαχαρίου. Μεγίστου ὄντως ἐπαίνου εἶνε ἄξιοι οἱ συνεργήσαντες πρὸς τὴν σύστασιν καὶ τοῦ Σχολείου τούτου, δι' οὗ μορφωθῶσονται αἱ τῆς ὠραίας Κυθραίας νεάνιδες.

Κυθραία 17/9 Μαρτίου 85.

Φίλε Συντάκτα!

Θεοῦ συνάρσει, προτροπῇ τῆς Α. Αἰδεσιμότητος τοῦ ἐπόπτου τῶν σχολείων καὶ συνεργεία τοῦ κ. Θ. Ι. Φραγκοῦς, τοῦ ἀγίου Πρωτοπαπᾶ καὶ τινων συγγαριῶν μας, τὴν Τετάρτην 13/25 Φεβρουαρίου ἠνοιξεν ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ἁγίας Μαρίνης φερώνυμον Παρθεναγωγεῖον, ἀνευ ἐβλήμου τινὸς τελετῆς καὶ παρατάξεως. Προσελήφθησαν δὲ ἐν αὐτῷ ὡς διδάσκαλοι αἱ δεσποῦσαι Δέσποινα Χ' Λουκά καὶ Ξένη πρωτοπαπᾶ Ζαχαρίου ἀμφότεραι Κυθραιώτιδες καὶ τελειόφοιτοι τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ Παρθεναγωγείου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔργον τοῦτο τῶν Κυθραιωτῶν ἀξιοῦται πολλοῦ ἐπαινοῦ, ἅ τε δὴ δεικνύντος τὸν πρὸς τὰ κρείττω ζῆλον αὐτῶν, παρακαλεῖσθε Κύριε Συντάκτα τῆς "Σάλπιγξ" νὰ δημοσιεύσῃτε τοῦτο διὰ τῆς ἀξιολόγου Σας ἐφημερίδος ὅπως τύχῃ τοῦ δικαίου ἐπαίνου παρὰ πάντων.

Ἐὰν ἀληθεύῃ τὸ «ὅπου φάρμακα πολλὰ καὶ ἰατροὶ πολλοὶ ἐκεῖ καὶ νόσοι πλείσται» πρέπει νὰ ἀρπάξωμεν τὰ ρούχα ἔς τὸν ὦμον καὶ τὰ παπούτσι ἔς τὸ χέρι καὶ μακρὰν πὸ τὴν Λεμησσόν. Πόσους νομιζετε ὅτι ἔχομεν; ἦσαν δολοὶ ἐπτά· πλὴν ἐπειδὴ αὐτοὶ ἐπεσκέπτοντο μόνον τοὺς ἔχοντες αὐτοὺς δὲ πτωχοὺς κάνεις δὲν ἐξετάζε, τὸ Δη-

μαρχεῖον, ἄς ἦνε καλὰ, ἐφρόντισε κ' ἔφερε καὶ ἄλλον. Τώρα λοιπὸν πτωχοὶ ἐμπρός· ἀρπάσατε ἀσθενείας ὅσας θέλετε καὶ μὴ φοβείσθε, φθάνετε μόνον ἔταν ἀσθενήτε νὰ πέρνιτε καὶ λίγον καιρὸν ἕως οὐ ἔρχονται δύο ὑπάλληλοι νὰ ἐξετάζωσι, νὰ καταμετρώσι καὶ νὰ καταστηρώσι καὶ λογαριάζωσι τὴν περιουσίαν σας, καὶ ὅταν ἀποδειχθῇ ἔτι πράγματι δὲν δύνασθε νὰ πληρώσῃτε τὰ φάρμακα καὶ τὸν ἰατρὸν, τότε θὰ ἔρχεται αὐτὸς νὰ σᾶς ἐξετάξῃ ἄλλως, πρέπει νὰ πληρῶνῃτε κύριοι. Ἡ ἐξέτασις αὕτη εἶνε ἀναγκαῖα, διότι σεῖς πιθανὸν νὰ γελάτε τοῦ Δημαρχείου ὅτι εἰσθε πτωχοὶ καὶ νὰ ζημιώνηται. Πρὸς τοῦτοισ δὲ εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ προηγουμένως συμβούλιον καὶ ἔπειτα νὰ διαταχθῇ ὁ ἰατρὸς νὰ ἔλθῃ νὰ σᾶς ἐπισκεφθῇ. Αὐτὰ ὅλα εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς τὰ πῶ διὰ νὰ προσέχετε ἀπὸ κατὶ ἐξαφνικὰς ἀσθενείας καθὼς ἀποπληξία, σπασίματα κεφαλῆς ἢ κωκάλων, ριψήματα εἰ, θάλασσαν κλ. κλ. μακρὰν. Νὰ δέχεσθε μόνον ἀσθενείας αἱ ὅποιαι πέρνουν καιρὸν 2 καὶ 3 ἡμέρας διὰ νὰ συνέλθῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ νὰ ἀποφασίσῃ. Ἡ ἰδέα ποῦ λέγετε σεῖς ὅτι πρέπει νὰ ἐρισθῇ μία ἢ δύο ὥραι τῆς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας νὰ ἦνε ὑπόχρεως ὁ ἰατρὸς νὰ ἐξετάξῃ πτωχοὺς, δὲν ἐθεωρήθη καλλιτέρα τῆς ἰδέας τὴν ὁποίαν τὸ Δημ. Συμβούλιον ἐσχημάτισε.

Πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς "Σάλπιγξ" (Ἐπαρχία Μόρφου.)

Περὶ πολλῶν καὶ διαφόρων σκέπτονται οἱ Νομοθέται μας, ἀλλὰ δυστυχῶς βλέπομεν ὅτι λείπει ἢ μεταξύ των συμφωνία, κακὸν μέγιστον διὰ τὸν τόπον. Κύριε Νομοθέται! σᾶς παρακαλοῦμεν ἀφοῦ σᾶς ἐδώκαμεν τὴν πληρεξουσιότητα νὰ θεραπεύσῃτε τὰ κακῶς ἔχοντα τὰ ὅποια καὶ σεῖς σκέπτεσθε καὶ ἡμεῖς σᾶς βάλλομεν ὑπ' ὄψιν, πῶς δὲν συμφωνεῖτε μεταξύ σας καὶ δικτὶ νὰ ἀπομαζήτε συχνὰ πυκνά; ἐὰν κύριοι δὲν ἠδύνασθε νὰ ἐργασθῆτε μετὰ ζήλου ἄς μὴ ἐδέχεσθε καὶ ὑπῆρχον ἄλλοι. Σᾶς συνιστῶμεν ἁμόνοιαν καὶ ζῆλον, ἄλλως θὰ ἐπισύρῃτε ἐφ' ὑμᾶς τὰς ἀρὰς τῆς πατρίδος.

Εἰς φιλαλήθης.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθημεν δι' ἐκτάκτου παραρτήματος τῆς κλητῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συναδέλφου «Ὁμοιοίας», ὅτι κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἐπιτρέπεται ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκ-

δόσεώς της. Εὐχόμεθα τῇ μὲν Αἰγυπτιακῇ Κυβερνήσει συμμορφωθῆναι ὡς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου ταῖς λοιπαῖς Εὐρωπαϊκαῖς Κυβερνήσεσι καὶ μάλιστα τῇ ἡμετέρα (!!!) τῇ δὲ φίλῃ «Ὀμονοίᾳ» ἀπροσκοπτως βασιῶσαι ἐν ἐλευθερωτέρῳ δημοσιογραφικῷ κύκλῳ.

Ἐνθυμείσθε φίλοι κάτοικοι τοῦ διαμερίσματος Λεμησοῦ, ὅτι ἐναντίον τῆς ὑψώσεως τοῦ νομίσματος ἐστάλη τηλεγράφημα πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλίαν; Ἡ ἀπάντησις καθ' ἃς ἔχομεν ἐκ Λευκωσίας πληροφορίας ἦλθε πρὸ πολλοῦ καὶ ὁμοῦ δὲν ἐστάλη εἰσέτι πρὸς τὸν πληρεξούσιόν σας ὁ ὅποιος ὑπέγραψεν ἀντ' ὑμῶν τὸ τηλεγράφημα ἐκεῖνο. Τί πρέπει ἀρά γε; Ἐν ἐκ τῶν δύο τούτων ἡ ἀπάντησις εἶνε ἐναντία ταῖς θελήσεσι τῆς ἐνταῦθα Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸ νόμισμα, ἢ ἔχει λαθος ὁ εἰς τὰ αὐτὰ γραφεῖα ἀοράτως εἰσερχόμενος καὶ ἐξεταζὼν ὑπάλληλος μας. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶνε ἀδύνατον, σας βεβαιῶ δι' ὅλων μου τῶν δυνάμεων, ἔπεται ὅτι ἀληθεύει τὸ πρῶτον. Ἐνθυμείσθε καλά τοῦτο καὶ θα δῆτε ὅτι ἀληθεύω.

Ἐκ τῆς ἐνταῦθα Ἀστυνομίας πλείστα ὄσα παράπονα ἀκούομεν καθ' ἃ οἱ Χριστιανοὶ ὑπάλληλοι περιφρονοῦνται, ὑβρίζονται, δέρονται ὑπὸ τῶν ὀθωμανῶν καὶ οὐδεμία ἱκανοποίησις δίδεται εἰς αὐτούς ἔταν κάμωσιν εἰς τοὺς ἀρμοδίους τὰ παράπονά των, παρὰ καὶ φυλακίζονται ἀκόμη ἐνίοτε ἀνευ οὐδενὸς λόγου. Περὶ τούτου θὰ γράψωμεν ἐκτενέστερον ἀκόλουθως διάφορα γεγονότα. Τοῦτο μόνον λέγομεν ἤδη ὅτι ἂν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπιθυμῇ νὰ βλέπῃ ἐν τῷ τμήματι τούτῳ Ἕλληνας, προτιμότερον νὰ τὸ εἴπῃ δημοσίως νὰ παραιτηθῶσι, καὶ ὄχι νὰ ἀδιαφορῇ μὴ ἐξετάζουσα τί γίνεται, διότι διὰ τῆς ἀδιαφορίας ταύτης δίδει εἰς πάντας νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἐπιτρέπει τὰ τριαῦτα.

Ἐχομεν ἐν Λεμησοῦ ἀπὸ τίνος ταχυδακτυλογραφικῆς παραστάσεως διδομένης ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀσπιώττη αἰτινες οὐκ ὀλίγον ἠχαρίστησαν τὸ στερούμενον διασκεδάσεων κοινὸν Λεμησοῦ. Ἰδίως ὁμοῦ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐσπέρας [3] 15 Μαρτ.] τὸ δημόσιον ἔτρεξεν ἀθρόον ἐν τῷ ἀξιολόγῳ κρηφεί

ῳ «Βικτωρίας» διότι ἐπρόκειτο νὰ παρασταθῶσι 4 ἔθνη καὶ εἰκόνες: «ὁ θάνατος τοῦ Μάρκου Βότσαρη» ἢ «σὺλληψις τοῦ Ἀθ. Διάκου», «ὁ ὄρκος τοῦ Βύρωνος» καὶ «ἡ ἀπελευθερουμένη Ἑλλάς». Ἄλλ' ἀληθῶς ἐν τῇ παραστάσει τῆς τελευταίας εἰκόνος καθ' ἣν ἡ ἀλυσοδέτος Ἑλλάς συντρίβει τὰς ἀλύσεις καὶ αἰ κατ' αὐτῆς ἐστραμμένα τὰ ξίφη ἔχοντες τὸ πρῶτον Τούρκοι πίπτουσι αἰφνης πρηνεῖς, ἐκείνη δὲ ὑψοῖ ὑπερηφάνως τὴν σημαίαν ἐγειρομένη συνεχίησε μέχρι δακρύων σχεδὸν ἀπαντας αἰτινες διὰ ζωηρῶν καὶ παταγωδῶν χειροκροτημάτων ἀπήτησαν τὴν καὶ ἐκ δευτέρου ἐπανάληψιν. Ἀξία ἐπαίνου εἶνε μετὰ τῶν λοιπῶν ὅλων καὶ ἡ συζυγία τοῦ κ. Σ. Ἀσπιώττη ἢ μετὰ πειλῆς χάριτος καὶ ἀνδρείας ἐκτελούσα διάφορα γυμνάσια καὶ ἰδίως πάνυ λαμπρῶς τὴν ἀπελευθερουμένην Ἑλλάδα εἰκονίσασα.

Ὁ κ. Γ. Κατσαριδῆς ἐρχόμενος ἐκ Πάφου διενυκτῆρευσεν τὴν 2ῃ Φεβρουαρίου [ε. π.] παρὰ τινι φίλῳ του εἰς τὸ χωρίον Βουνί. Πλὴν τὴν νύκτα ἐκείνην κλέπται ἀποπειραθέντες ν' ἀνοίξωσι καὶ τὸ κατάστημα τοῦ ξενιζόντος αὐτὸν φίλου του, ἐκλεψαν τὸν ἡμίονόν του ὁ ὅποιος μέχρι σήμερον εἶνε ἄγνωστον εἰς ποίους σταύλους ξενίζεται. Ὁ ἡμίονος οὗτος εἶνε γέρον σχεδόν ἔχει χρῶμα κόκκινον μὲ μεγάλα λευκώματα εἰς τὴν ράχιν καὶ εἰς τὰ πλάγια· αἱ τρίχεις τοῦ προσώπου εἶνε κόκκιναι καὶ ἄσπραι· τὸ ζῶον διακρίνεται ὅτι εἶνε τοῦ ἀ λ α κ α τ ε ο ὦ, εἶνε δὲ Κερπασίτικον. Παρακαλεῖται πᾶς ὅστις ἤθελεν εἶδει πούποτε τοιοῦτον, νὰ εἶδῃ ποιήσῃ ἡμᾶς.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λάρνακος.

Κύριον Τελωνεῖον.

Εἶμαι εὐβαιοτάτος ὅτι τὸ ἐνοεῖ, τὸ αἰσθάνεσαι, ὅτι ψυχὴ τοῦ Τελωνεῖου εἶνε ὁ ἔμπορος τὸν ὅποιον ὀφείλεις νὰ προστατεύῃς ἀπὸ τῆς ἀπηνείας τῶν ἀντιπάλων καὶ ὁμοῦ ὀλίγον σὲ μελεῖ. Διότι φαίνεται σοῦ ἀρεσκεί νὰ βλέπῃς τὴν ζάχαρὴν του σιρόππι καὶ τὸν καφὲν του σάνκουκκία βρεκτὰ τῆς σαρακοστῆς. Θὰ μοῦ πῆς ὅτι τί ἤμπορῶ νὰ κάμω ὅταν ὁ θεὸς θέρῃ καὶ οἱ χαμᾶληδές μου ἀδυνατοῦν ἀπὸ τὸ ὀρητικὸν τῆς βροχῆς νὰ σταθοῦν καὶ παραλάβουν ἀπὸ τὰ ἀμαξάκια τὴν πραγματείαν καὶ ἀσφαλίσουν αὐτὴν εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Τελωνεῖου; Εἶνε πολὺ εὐκόλον τὸ πρᾶγμα διὰ νὰ ὑπερμασπίσης τὸν κακόμοιρον ἔμπορον ἀπὸ τὰς ζημίας καὶ ὅταν εἰσάγει πραγματείας εἰς τὸ Τελωνεῖον καὶ ὅταν τὰς ἐξάγει. «Νὰ κτίσης ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Τελωνεῖου ἡλιακόν» καὶ τοιοῦτοτρόπως θὰ ἀσφαλίζονται αἱ πραγματεῖαι καὶ θὰ σοῦ

συγχωροῦμεν τὴν μάχην καὶ τὸν τζείνον σου.

Χαυγιάρι.

Εὐρίσκεται εἰς τὰ περισσότερα μέρη τῆς πολέως, ἐπειδὴ ὁμοῦ εἶνε νοθευμένον μὲ νερόν τῆς βροχῆς καὶ ἀνεκατώθη μὲ τοὺς τροχοὺς τῶν ἀμαξίων, ἐβρώθησε καὶ εἶνε ἀνυπόφορον διατάξτε ἀδελφοὶ νὰ καθαρισθῇ καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸ ἃ διορθωθῇ καὶ ἡ ἀδιόρθωτος δρόμος τοῦ κ. Λορεντζῆ Δάνδολου.

Μελάντερς.

Καθ' ἃ μαυθάνομεν ἐκ τῆς πρωτεύουσας τὸ ἀπὸ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα συνεδριάξον ἐν Λευκωσίᾳ κακουργιοδικεῖον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀρχιδικαστοῦ κ. Πόβιλ ἠθώωσε χωρικόν τινα Χριστιανὸν ἐκ Νέου Χωρίου κατηγορούμενον ἐπὶ φόνῳ, ἔνεκεν ἐλλείψεως ἀρκετῶν μαρτυριῶν.—Ὁθωμανὸς τις ἐκ Λουρουτζίνης κατεδικάσθη εἰς 15 ἐτῶν φυλάκισιν κατηγορούμενος καὶ οὗτος ἐπὶ φόνῳ.—Ἐπίσης κατεδικάσθη ἕτερος Ὁθωμανὸς ἐκ Λευκωσίας εἰς 7 ἐτῶν φυλάκισιν κατηγορούμενος ἐπὶ κλοπῇ.—Ὁ Μιχαὴλ Δημητρίου Ναζιρῆς Μόρφου κατεδικάσθη εἰς 15 ἐτῶν φυλάκισιν κατηγορούμενος ἐπὶ σφετερισμῷ δημοσίων χρημάτων καὶ πλαστογραφίᾳ· τὰ 5 ὅμως ἔτη, καθ' ἃ εἶπεν ὁ κ. ἀρχιδικαστῆς θὰ συγχωνευθῶσιν εἰς τὰ 10.—Ὁ εἰς Ἀγ. Βαρβάρας μεμύρης Τζορτζῆς κατεδικάσθη εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν ἐπὶ καταχρήσει.—Ἐτερος μεμύρης ἐκ Κυθραίας ὁ Στυλιανὸς Παφίτης κατηγορούμενος καὶ οὗτος ἐπὶ καταχρήσει κατεδικάσθη εἰς 15 μηνῶν φυλάκισιν. Σήμερον δικάζονται καὶ οἱ ἄλλοι 4 ὑπάλληλοι τῶν δεκατειῶν κατηγορούμενοι καὶ οὗτοι ἐπὶ πλαστογραφίᾳ καὶ σφετερισμῷ δημοσίων χρημάτων. Τὴν προσεχῆ δὲ ἐβδομάδην τὸ κακουργιοδικεῖον ἀρξεται τῶν ἐργασιῶν του καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει.

Κύριε ποῦ γράφεις τὴν «Σάλπιγγα».

Ξέρω τζαὶ γιῶ ὅλια κωλυογράμματα τζαὶ ἔπειδὴ ἐδιδάχθαι εἰς τὴν ἐφημερίδαν σου νούμερον (5) τζεῖνον πόγει πανωγραφὴν «Ἀπὸ τῆς Κύπρου» ἐκατάλαβα δύο πράγματα: α'.) ὅτι λέεις κάτι γιὰ τὰ Ἐκκλησιαστικά τζαὶ β'.) καὶ γιὰ τὰ πολιτικά [βουλευτικά]. Ἀμὰ φροῦμαι ὅτι οὔλοισας περιπαίξεται μας τζαὶ αἰς ποῦ κάμνετε ταῖς γαζέταις, τζ' οἱ παπάδες, τζ' οἱ βουλευτάδες· γιὰτὶ γράφει τζαὶ λέει καθένας κατὰ τὸ κκῆφιν του τζαὶ γιὰ τοῦτο «μῆτε

φέτι πάσχα, μήτε τοῦ τζαιροῦ σαρακοστή". Ἐγὼνι λαλῶ τοῦτο νὰ γεινῆ· α') οἱ δεσποτάδες ἐγράψασιν πέρτω τζαί προσκαλοῦσασιν ἀντιμουτζουνους εἰς τὴν χώραν μας νὰ σώσωσι τὰ ἐκκλησιαστικά δηλαδή νὰ μάθουν τί πιάνουσιν οἱ δεσποτάδες τζαί ἀπὸ τὰ λειτουργικά, τζαί ποῦ ταῖς Ἐκκλησιαίς κτλ. τζαί πόσα ζωδεύκουσιν. Τζαί ἂν εὔρουσιν παραπάνω νὰ τὰ ζωδιάσουν νὰ μάθουν τὰ παιδιὰ μας γράμματα, τζ' οἱ παπάδες μας, γιατί δὲν μπορούμεν ἀπὸ τώρα τζαί εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ζήσωμεν σὰν ἄνθρωποι χωρὶς γράμματα. Γιατί νὰ μὴν πᾶσιν οἱ ἀντιμουτζουνουοῖ; γιατί νὰ μὴν δώσουν τὴν ἀδειαν εἰς τοὺς βουλευτάδες νὰ σκεφθῶσι τζαί γιὰ τὸ ζήτημα τοῦτο; διότι ἐκατάλαβαν, ὡς φαίνεται, ἐτι δὲν θὰ εὔρουσιν τίποτε νὰ πιάσουν, ἀλλὰ θὰ δώσουν τζαί πουπάνω, τζένην κά μου νόμους νὰ μᾶς θάλουσιν νὰ πληρώνωμεν μάντικα, τζαί γιὰ τοῦτο δὲν τὸ κούνησε κανένα, παρὰ μόνον οἱ φωνακλάδες λαλοῦν τζαί γράφουσι σταῖς γαζέτταις τζαί λαώσαν μας οὐλους. Ἀμὰ γιὰ γιὰ θὰ σπάσῃ, ἢ κούππα στὴν τζεφαλήν μας οὐλους, γιατί φταίμεν οἱ τζαί παπάδες, τζαί λαίτζοι, ἔτσι ἐγὼνι καταλαβάνω. Γιὰ τοῦτο λέω νὰ δώσωμεν οἱ γνῶμην εἰς τοὺς βουλευτάδες μας νὰ σκεφθοῦν μαζὴ μὲ τοὺς δεσποτάδες μας νὰ διορθώσουν τὰ πράγματα καθὼς πρέπει σὰν τζιροῦδες τζαί παιδιὰ, καθὼς λέει τζαί σοῦνι· β') λέω νὰ γεινῆ τζαί τοῦτο· οἱ βουλευτάδες μας ὡμωρφα ὡμωρφα σὰν ἀδέρφια νὰ συλλοιζωνται τζαί κά μιον τζέινον ποῦ πρέπει νὰ γεινεται καλὸν γιὰ τὸν τόπον, τζαί τζέινον πρέπει γιὰ τὴν Κυβέρνησιν τζαί νὰ μὴ μιλῶνουσιν τζαί δὲν μᾶς κάμνουν τίποτε τζέιστερα νὰ μᾶς γελοῦσιν ὅτι τάλατες ἐκάμνασιν τὸ χρέος τους τζαί δὲν τοὺς ἀκούουσιν οἱ Ἐγγλέζοι· ἂν δὲν τοὺς ἀκούουσιν εἰς τὰ πράγματα ποῦ ἔχουν δικαίον, καλλίτερα νὰ δώσουν τὴν παῦσιν τους, τζ' ἂς κάμνη ἡ Τζυβέρνησις τζέινον ποῦ θέλει, γιὰ νὰ μὴν λαλοῦμεν τζαί μεῖς ὅτι φταίουν οἱ βουλευτάδες μας. Ἐχει τώρα τρεῖς γρόνους ποῦ ἐγεινήκεν τοῦτον τὸ Νομοθετικὸν, τί καλὸν ἔκαμε γιὰ τὸν τόπον; οἱ κλέφται; κάμνουν περισσότερα παρὰ πρῶτα· οἱ ζημιωτάδες χειρότερα. Ἀμὰ τὰ κριτήρια; ἀμὰ οἱ δραομάνοι; ἀμὰ οἱ διτζιόροι; ἀμὰ οἱ ττουμπρουκκάγαδες; ἀμὰ οἱ ἐρμαντζήδες μὲ τοὺς κούκους των; τζίντα ναι τζίντα οἱ· οὐλλα ἐνι σαλάτα τζαί μεῖς οἱ φτωχοὶ καρτεροῦμεν χαίριν τζοῖ προκοπήν! Ποδὰ τζαί δὰ ἄλλον ποῦ ἔθεός νὰ μᾶς λυπηθῆ τζαί νὰ μᾶς ἐλεήσῃ ποῦ τὴν πόρταν του τζαί ν' ἀλλάξῃ τὴν τύχην μας· γιατί καθὼς ἐγεινήκαμεν δὲν ἔχομεν πλὰ ρεμέντζον. Ἀρέσκουν σου Κύριε φημεριδογράφε, τὰ πράγματα ἔτσι ληθῆ,

ποῦ γεινήκασιν; πὲ τζαί σοῦνι νὰ πιστέψω τζαί γιῶνι.

σταῖς 22 τοῦ Φεβρουάριου 1885.

Καραβέλλας.

Σ. Σ. Ἐχει φαίνεται ὁ φίλος μας Καραβέλλας κάποιον συμμέρον νὰ μὴ λυθῆ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα. Ἄλλ' ἴσα ἴσα φίλε μου Καραβέλλα ἐπειδὴ "θὰ διοῦν τζαί 'πὸ πάνω" θέλουσιν νὰ τὰ διδῆ ὁ λαὸς καὶ ὄχι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι τὰ διευθύνουν, διότι εἶνε ἕδικον.

Φίλε Σαλπικτά!

(συνέχεια)

Δὲν τῷ ἦτο τάχα προτιμότερον νὰ σιωπᾷ παρὰ νὰ κάμῃ τοιαῦτα προσκλήσεις ἀκατανόητους καὶ ἀνοήτους, ὁ Ρίχτερ, προσβαλλούσας αὐτὸν πολὺ πλέον ἢ ὁ κ. Λαζαρή, ὁ κ. Θεοχάρης, ὁ κ. Λάμπρος καὶ πάντες οἱ εἰδότες τὰς γνώσεις καὶ τὸν χαρακτήρα αὐτοῦ, ἐργάται, ἀμαξήλαται, ἀχθοφόροι, ὁ ἐξ Ἰθαλίου Σολωμός, σχετικῶς μὲ τὰ ἐν Ἐπισκοπῇ λαβόντα χώραν τὴν τετάρτην ἡμέραν τῆς τελευταίας Λαμπρᾶς καὶ αὐτὴ ἡ Δαμιτζάνα, ἢ μᾶλλον ἡ Κυρία Δαμιτζάνα.

Καὶ ἐν τούτοις πάλιν θέλει καὶ ἐπιζητεῖ καταδίωξιν τοῦ Στρατηγοῦ ἢ Ρίχτερ. Φαίνεται ὅτι οἱ τοιοῦτου εἶδους ἀρχαιολόγοι μὴ ἀρκούμενοι εἰς τῆς ἐπιστήμης τὰς διὰ λόγων ἡττας, ἐπιθυμοῦν κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον νὰ τοὺς βάζῃ κανεὶς ἀπὸ ἐμπρός διὰ τῶν ἔργων, καὶ μὴ τολμῶντες νὰ ἐκφράσωσι τὴν ἐπιθυμίαν των εἰς ἀνθρώπους τῆς τέχνης, προσκαλοῦν οἰονδήποτε ἕνα τοὺς τραβοῦν ἀπὸ ὀπίσω, χωρὶς νὰ ἐξετάζωσιν ἂν τέρπωνται εἰς τοιοῦτου εἶδους διασκεδάσεις οἱ προσκαλούμενοι.

Ἄλλως εἶνε ἀνεξήγητον, διὰ τὸ ὅτι ὁ Ρίχτερ ἀφοῦ προσκαλεῖται ἀπὸ τὸν Λαζαρήν καὶ τὸν Θεοχάρην, δὲν δέχεται αὐτοὺς, ἀλλ' ἐπιμένει νὰ λάβῃ εἰς Κούριον τὸν κ. Παλαιολόγον ὑβρίσαντα μάλιστα αὐτὸν εἰς τὴν "Ἀλήθειαν" ἢ ἄλλον ἐπίσης ἀδαῆ τῶν ἀρχαιολογικῶν.

Ὁ φίλος τοῦ στρατηγοῦ ἐρωτηθεὶς ἀπήντησε μειδιῶν ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶναι τῆς γέλης εὐτυχῶς, δὲν ὑπάγει μὲ τὸν Ρίχτερ εἰς Κούριον. Τότε γελῶντες ἔλεγον οἱ παριστάμενοι ὅτι προτιμότερον διὰ τὸν Ρίχτερ εἶναι νὰ εὔρῃ χωρικοὺς τοῦ Κουρίου κατ' ἀλλήλους διὰ τὸν σκοπὸν του.

Κύριε Ρίχτερ!

Οἱ φωτογράφοι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γεινωσι καὶ ἀρχαιολόγοι. Μόνον οἱ τολμηροὶ καὶ αὐθάδεις εἰσὶν οἱ τὰ πάντα ἐν ἀνάγκῃ μετερχόμενοι, τοὺς πάντας ὑβρίζοντες, καὶ ἀληθεῖς προσωποδοφοροὶ, μάλιστα ἐν μι κραις κοινωνίαις, ἐν αἷς δυστυχῶς ἐπιπολάζουσι.

Per tua gloria basti, que Contro di Louis pugnasti ἔτσι διὰ τὴν δόξαν σου ἀρκεῖ ὅτι κατ' ἐλείνου ἐμαχέσθης, Κύριε!

Δεμησοῦ 12. 2. 85.

Ἄτερος Φίλος τοῦ Στρατηγοῦ

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Δεμησοῦ,
(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κατὰ τὸ ὀκταήμερον τοῦτο ἐπῆλθον οὐ μικρὰ ἐκπτώσεις εἰς τὰς τιμὰς τοῦ οἴνου· φαίνεται ὅτι ἢ ἐπὶ δεκαήμερον ὕλον ἐν ὑφουμένη τιμῇ προήχεται ἐκ τοῦ ὅτι μεγάλῃ φορτίᾳ ἐμελλον νὰ ἐτοιμασθῶσι κυρίως διὰ τὴν Γαλλίαν ἤτις προτίθεται νὰ ἐπιβάλλῃ δασμὸν εἰς τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενους οἴνους.

Κρασία μαύρα ἀπὸ 70—150 τὸ καλλίτ.

Ρακή 19 βαθμ. ἢ ὀκὰ 74 παρ.

Σταφίδα 32—34 ,,

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σίτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—20.

ἡ κριθή ,, [16ὀκ.] 10—12.

Λύσις τοῦ 52 αἰνίγματος.
ἀσθμα—ἄσμα.

Λυτήρ ὁ Ε. Κ.

Αἶνιγμα 53

Ἄνοιθεν τῆς κεφαλῆς σου

κ' ἐν τῷ μέτῳ τῶν ἀστέρων

ἔχ' ἢ ὑπαρξίς μου μέρος·

εἶμαι δὲ καὶ τῶν ἀπτέρων

καὶ ἀπόδων τινῶν ὄντων

κ' εἰς χειμῶνα καὶ εἰς θέρος

τὸ κρυσφύγετον κ' οἱ δόμοι.

Ἄν δ' ἐν ἄλφᾳ ἐμπροσθέν μου

ὡς παράσημον κρεμάσῃς

τότε πλέον θὰ μὲ λύσῃς

καὶ εὐθὺς θὰ ἡσυχάσῃς,

ἀπαυδῶν νὰ περιτρέχῃς

τὰς ἐκτάσεις τοῦ αἰθέρος.

νὰ ἰδοῦ με· πῶς! ἀκόμη;

Εἰδοποίησις.

Ὁ κ. Ἀγαθοκλῆς Ν. Γαλανίδης ἐν Δεμησοῦ ἐπρομηθεύθη θειάφι καὶ τὰς ἀπαιτουμένας μηχανὰς διὰ τῶν ὁποίων καπνίζονται τὰ ἀμπέλια πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς κάμπης καὶ διαφόρων ἄλλων ἐπιβλαβῶν ἐντόμων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ καταλληλοτέρα ἐποχὴ τοῦ καπνίσματος εἶνε ἡ προῦσα, εἰδοποιῶνται οἱ ἀμπελοουργοὶ ἵνα προμηθευθῶσιν ἐγκαίρως.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.